

[Svend Auken]

som mange amerikanere selv har. Vi kan sagtens efter min opfattelse kritisere, hvad der er sket i Afghanistan, og med god grund protestere imod det, uden at det kan udlægges som en proamerikansk stillingtagen.

Så til mit egentlige ærinde. Jeg forstod på udenrigsministerens sidste indlæg her, at det var så uendelig lidt, der skulle til, for at regeringspartierne kunne stemme for den af hr. Lasse Budtz foreslåede dagsorden. Så vidt jeg forstod, var det to punkter. Det var ordet »fordømmer«, og det var foruden det, der står i punkt 4, en henvisning til nedrustningskonferencen i Genève, som vi jo alle har været tilhængere af skulle føre effektive forhandlinger om dette spørgsmål.

Jeg synes i høj grad, at hvis det dækker de fire regeringspartiers opfattelse – det fik man ikke klart indtryk af under hr. Ivar Hansens tale – hvad udenrigsministeren her har sagt, så er der da en parlamentarisk situation, som fortjener overvejelse, sådan at udenrigsministeren her kan give os svar på, om det virkelig kun er disse to små ændringer, der gør, at regeringspartierne ikke stemmer for det af hr. Lasse Budtz stillede dagsordensforslag.

(Kort bemærkning).

Gert Petersen (SF):

Man kan ikke beskyldte udenrigsministeren for at være studentikos; selv ikke den form for vid kan han svinge sig op til. Derimod kan man med rette beskyldte ham for at være utrolig ensidig og for at forvrænge kendsgerningerne. Folketinget kan umiddelbart kontrollere en enkelt forvrængning.

Udenrigsministeren citerer brevet fra Amerikas præsident, som dog ikke er en hvilken som helst person, med, at præsidenten har skrevet, at et totalt prøvestop er en langsigtet målsætning, men nu må Genèveforhandlingerne have førsteprioritet – stop. Andet citerede udenrigsministeren ikke. Når vi ved, at der i det samme brev stod, at et prøvesprængningsstop nu ikke er i USA's eller dets allieredes interesse, og at det vil undergrave hans bestræbelser på våbenkontrol, kalder jeg udenrigsministerens citat for citatfusk af værste skuffe. Det er muligt, at en elendig student kunne præstere noget lignende, men jeg havde ikke ventet, at en udenrigsminister kunne. Det er noget, som folketinget umid-

delbart kan kontrollere, jeg har refereret her, hvor vi har været igennem debatten.

Men også på anden måde forvrænger udenrigsministeren kendsgerningerne. Han spørger retorisk: hvorfor har Sovjetunionen afvist at diskutere en seriøs verifikation? Hr. udenrigsminister! Dette er usandt. Parlamentarismen forbyder mig at bruge et stærkere ord, som hører hjemme på denne plads, medmindre det tidligere nedrustningsudvalg under ledelse af daværende departementschef Koch lyver.

Det hedder i nedrustningsudvalgets beretning til udenrigsministeren, 1981, side 54, at der i den standpunktsrapport, der blev afgivet af USA, Sovjetunionen og England i 1980, stod, at standpunkterne nu lå meget tæt på hinanden, idet kontrolspørgsmålet nærmede sig en løsning og der var enighed om at påpege brugen af national kontrol plus en inspektion på stedet, men endnu havde man ikke løst en række tekniske spørgsmål.

Der er altså tale om, at der har været en helt seriøs diskussion om kontrolspørgsmålet ifølge de kilder, som står til vor rådighed. Det er muligt, at udenrigsministeren har hemmelige kilder, men dem har han altså ikke ladet tilflyde os andre, og her drejer det sig om en beretning stilet til udenrigsministeren. Og så kommer udenrigsministeren og fortæller, at russerne ikke seriøst har villet diskutere kontrol!

Sovjetunionen har lavet masser af skidt, det kan vi hurtigt blive enige om, men man kan ikke i denne sag bebrejde dem noget, som ikke passer, og hvor bebrejdelsen kun kan stå som undskyldning for udenrigsministerens egen dårlige politik.

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):

Jeg vil da meget gerne reagere på, hvad jeg opfatter som en udstrakt hånd fra hr. Svend Auken, og pege på de helt konkrete punkter i hr. Lasse Budtz' dagsordensforslag, som må ændres, for at regeringspartierne kan stemme for. Det er såmænd ikke så meget.

Jeg har nævnt det første. Det er, at vi ikke kan acceptere, at man anvender et usædvanlig stærkt udtryk som »fordømmer«. Hvis man indleder med at sige: »Idet folketinget tager afstand fra de fortsatte atomprøvesprængninger i Øst og Vest ...«, vil det være